21 Ιουλίου 2015

Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ Ο ΚΥΠΡΙΟΣ .

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ Ο ΚΥΠΡΙΟΣ .

Βρισκόμαστε στη Σκήτη της Αγίας Άννας, τη μεγαλύτερη Σκήτη του Αγίου Όρους. Τα βήματα μας, μας έφεραν στην καλύβα «Εισόδια της Θεοτόκου». Γέροντας εδώ είναι ο πατήρ Άνθιμος, ο Πνευματικός. Γέρων στην ηλικία, είχε ζήσει την εποχή πού ο μοναχός Νικόδημος ο Κύπριος ασκήτευε κι αυτός στη Σκήτη της Αγίας Άννας. Πολλά θα γνώριζε να μας πει για το συμπατριώτη και μοναχό, γι' αυτό τον πλησιάζομαι και τον παρακαλούμε να ξαναφέρει στη μνήμη του εκείνες τις ευλογημένες μέρες πού έζησε, εν όσο χρόνο βρισκόταν στην επίγειο ζωή ό μακαριστός γέροντας Νικόδημος. Ό πατήρ Άνθιμος με πολλή καλοσύνη κι ευγένεια μας δέχθηκε και προθυμότατα υπάκουσε στις παρακλήσεις μας (να μας διηγηθεί ότι θυμάται από τη ζωή τού Κυπρίου μοναχού). Ή γλώσσα του απλή, σε ύφος αγιορείτικο και σε καθαρεύουσα γλώσσα προς αρχαιοπρεπή πού την αφήνουμε αυτούσια, για να μη χάσει από το χαριτωμένο της διηγήσεως.

«Ό γέρο – Νικόδημος», άρχισε να διηγείται, «καταγόταν από την Κύπρο. Εκεί στην πατρίδα του ήταν μάγειρος στον Άγγλο αρμοστή της Κύπρου. Ήταν πολύ καλός. Τον συμπαθούσε πολύ ό αρμοστής και ήταν επιθυμία τού γέρο-Νικόδημου να έλθει στο Αγιον Όρος. Τον εφοδίασε με διαβατήριο και συστατικά από τον Τούρκο διοικητή (καϊμακάμη). ‘ Αφού ήλθε στο Αγιον Όρος, περίπου στα 1895, περιήλθε το Αγιον Όρος, τα διάφορα μοναστήρια, σκήτες κλπ, και τού άρεσε πιο πολύ ή Σκήτη της ‘ Αγίας Αννης. Εκεί κοινοβίασε στην Καλύβι της θείας Αναλήψεως, κάτωθεν τού Κυριακού εις τον γέροντα Ιωάννη. Εις αυτήν την καλύβι είχε ασκηθεί και προετοιμαστεί για το μαρτύριο ό Άγιος όσιομάρτυς Νικόδημος, καταγόμενος από το Έλβασάν της Αλβανίας εις το όποιον και μαρτύρησε κατά το 1720. Ή μνήμη αυτού είναι εις τας 10 Ιουλίου όπως βλέπετε εις το συναξάρια. Γι’ αυτό και προς μνήμην τού μάρτυρος ό Γέροντας του τον ονόμασε Νικόδημο.

Ήταν φύσις άκρως αγαθή, Φιλάδελφος, ελεήμων εις όλους όσους διέβαιναν διά της οδού πού διέρχεται διά της καλύβης του. Ασκητικός το έπακρον, τακτικός εις τας ιεράς ακολουθίας, κανόνας, νηστείας, αγρυπνίας, προσευχάς, όπως χαρακτηρίζεται ό αληθής, φιλόθεος μοναχός, υπήκοος εις τον γέροντα του στο έπακρον. Διά τούτο και ο θεός τον είχε χαριτώσει με πολλή χάριν, ώστε κι ή απλή ομιλία του να παρήγορη τον άκούοντα και να βοηθή τον κάθε ζητούντα λίγη παρηγοριά. Μιλούσε με τόση βεβαιότητα με την δύναμιν της πίστεως, ώστε οποίος τον άκουε, απορούσε για το σταθερό της γνώμης του. Επί παραδείγματι: Εις την Γερμανική κατοχή , όπου υπέφερε όλος ό Ελληνισμός και ιδιαιτέρως το Άγιο Όρος, επειδή δεν είχε παραγωγή, έλεγε: «Ολίγην υπομονή και ό Θεός θα βοηθήσει και θα μας φέρουν όλα τα αγαθά, ως και ζεστό ψωμί», τα όποια και ήξιώθη και τα είδε και τα απόλαυσε, «οι δέ Γερμανοί θα καταστραφούν», έλεγε.
Ή φιλοξενία προς τούς αδελφούς του ξεπέρασε και αυτήν τού Πατριάρχη Αβραάμ. Δεν υπήρχε διαβάτης πού να κτύπησε την πόρτα του και να μην ευεργετήθηκε, πεινασμένος πού να μη χόρτασε. Ήταν ό καλύτερος μάγειρος της Σκήτης και μοναδικός όλων των πανηγύρεων τού ‘ Αγίου Όρους. Ένα περιστατικό έκ παραδόσεως αναφέρει τα εξής: Άνωθεν της Αγίας Αννης προς την Κερασιάν, υπάρχει κελίον με την επωνυμία «Άγιος Αρτέμιος». Γενομένης αγρυπνίας εις τον Άγιο ‘Αρτέμιο, ό γέρο – Νικόδημος ήτανε ό μάγειρας στην αγρυπνία και από την υπερβολική κόπωση, ενώ μαγείρευε, τον πήρε ό ύπνος. Μόλις ξύπνησε, νομίζοντας πώς είχε καεί το φαγητό, ξαφνιασμένος καθώς ήταν, κοιτάζει και βλέπει ένα στρατιώτη ντυμένο, ν’ ανακατεύει το φαγητό και_ τού λέει: «Γέρο, μη στενοχωριέσαι, εγώ είμαι εδώ», και αμέσως έγινε άφαντος. Ήτανε ό ίδιος ό Άγιος Αρτέμιος, πού διά της παρουσίας του ευλογούσε την αγρυπνία.
Μια φράση πού έλεγε συχνά καθώς φιλοξενούσε κάποιον αδελφό ήτανε: «Έλα, ψυχή μου!».

Έκαμε μοναχούς και εκοιμήθη εις βαθύ γήρας, περίπου εκατονταετής. Ή καλύβι συνεχίζει την πορεία της και είναι εκεί τώρα άλλος γέροντας, Ματθαίος λεγόμενος, και δεύτερος Νικόδημος, φέρων την επωνυμία τού μακαριστού γέροντος Νικόδημου.
Ό, τι καλόν φαντασθεί κανείς και αγαθόν έργον εποίησε. Θερμός στην πίστη. Ευλαβής και επιμελής εις όλα τα αγαθά έργα και τώρα ευρίσκεται εις τούς ουρανούς, στην θριαμβεύουσαν Εκκλησία κακείθεν να πρεσβεύει προς τον Θεόν, να ευλογη την Σκήτη και να ελευθέρωση την γενέτειρα του μεγαλόνησο Κύπρο από των κατεχόντων αυτήν δεινών και να βοηθήσει τούς υποφέροντας αδελφούς Ελληνορθόδοξους Χριστιανούς.
Ας επικαλεσθούμε τας ευχάς του, να διέλθωμεν τον δόλιχον της ζωής και να καταντήσωμεν εις την αιώνιον μακαριότητα. Αμήν».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΔΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΤΕΥΧΟΣ 100. apantaortodoxias.blogspot.ca